

- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt, mag het Verenigd Koninkrijk dan de voorwaarde van artikel 133, onder d), van [richtlijn 2006/112/EG] opleggen aan publiekrechtelijke instellingen zonder winstoogmerk zonder deze voorwaarde ook toe te passen op niet-publiekrechtelijke instellingen zonder winstoogmerk?
- 3) Indien het antwoord op de tweede vraag bevestigend luidt, mag het Verenigd Koninkrijk dan alle publiekrechtelijke instellingen zonder winstoogmerk uitsluiten van de vrijstelling als bedoeld in artikel 132, lid 1, onder m), zonder van geval tot geval te hebben onderzocht of de verlening van de vrijstelling tot verstoring van de mededinging zou kunnen leiden ten nadele van belastingplichtige commerciële ondernemingen?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 2 december 2015 — Minister for Justice and Equality/Tomas Vilkas

(Zaak C-640/15)

(2016/C 059/06)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Minister for Justice and Equality

Verwerende partij: Tomas Vilkas

Prejudiciële vragen

- 1) Houdt artikel 23 van het Kaderbesluit (¹) rekening met het meermaals overeenkomen van een nieuwe datum voor de overlevering, en/of staat het dit toe?
- 2) Indien dit het geval is, is dat dan zo in één of alle van de volgende omstandigheden: bijvoorbeeld wanneer de uitvoerende lidstaat de gezochte persoon door omstandigheden buiten de macht van enige lidstaat al niet binnen de in lid 2 gestelde termijn heeft kunnen overleveren, waarna een nieuwe datum voor de overlevering wordt overeengekomen en
 - i) is vastgesteld dat van dergelijke omstandigheden nog steeds sprake is, of
 - ii) nadat aan dergelijke omstandigheden een einde is gekomen, is vastgesteld dat er opnieuw sprake van is, of

- iii) nadat aan dergelijke omstandigheden een einde is gekomen, andere van dergelijke omstandigheden zich hebben voorgedaan die hebben verhinderd, of waarschijnlijk zullen verhinderen, dat de gezochte persoon binnen de vereiste termijn voor die nieuwe datum voor de overlevering zal worden overgeleverd?

(¹) Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 7 december 2015 door Viasat Broadcasting UK Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 september 2015 in zaak T-674/11, TV2/Danmark A/S/ Europese Commissie

(Zaak C-657/15 P)

(2016/C 059/07)

Procestaal: Deens

Partijen

Rekwirante: Viasat Broadcasting UK Ltd (vertegenwoordigers: M. Honoré en S. Kalsmose-Hjelmberg, advocater)

Andere partijen in de procedure: TV2 Danmark A/S, Europese Commissie, Koninkrijk Denemarken

Conclusies

- punt 1 van het dictum van het arrest van het Gerecht van 24 september 2015 in zaak T-674/11, TV2/Danmark/Commissie, vernietigen (eerste vordering);
- en
- het arrest van het Gerecht van 24 september 2015 in zaak T-674/11, TV2/Danmark/Commissie, vernietigen voor zover het Gerecht daarbij het derde onderdeel van het eerste middel van de verzoekster in die zaak gegrond heeft verklaard (tweede vordering);
- en
- de Commissie in het gelijk stellen wat de door TV2 en het Koninkrijk Denemarken ingestelde vordering tot nietigverklaring betreft;
- en
- TV2/Danmark en het Koninkrijk Denemarken, verzoekers in eerste aanleg, verwijzen in de kosten van Viasat.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de eerste vordering voert Viasat aan dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat de Commissie blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door te oordelen dat de reclame-inkomsten van TV2 Reklame A/S van 1995 en 1996 staatssteun vormden.

Verder betoogt Viasat dat de reclame-inkomsten van 1995 en 1996 een overdracht van staatsmiddelen inhielden, daar zij werden uitgekeerd via de vennootschap TV2 Reklame A/S en het TV2-fonds, die beide onder de zeggenschap van de overheid stonden. Bovendien werd de concrete aanwending van die middelen bepaald door de minister van Cultuur (Kulturministeren) en door de commissie voor Financiën van het Deense parlement (Folketingets Finansudvalg). Het Gerecht heeft ook ten onrechte geoordeeld dat TV2 een recht had op de middelen van het TV-fonds of op een deel daarvan.

Ter ondersteuning van de tweede vordering voert Viasat aan dat het Gerecht verzoeksters stelling dat in het concrete geval was voldaan aan de tweede Altmark-voorwaarde (punten 88-111) ten onrechte heeft aanvaard. Viasat wijst erop dat het Gerecht in zijn arrest alleen de uitlegging van het bestreden besluit, dat de Commissie volgens het Gerecht in haar memories voor het Gerecht had moeten toelichten, maar niet de in dat besluit besloten liggende motivering in zijn oordeel heeft betrokken. Uit de punten 114 tot en met 116 van het bestreden besluit blijkt geenszins dat de tweede Altmark-voorwaarde omvat dat de begunstigde van de compensatie efficiënt werkt.

Het Gerecht had aldus moeten uitmaken of de Commissie, wat de tweede Altmark-voorwaarde betreft, op goede gronden kon eisen dat voor de berekening van de compensatie niet alleen de toekomstige reclame-inkomsten (dus de inkomsten) van TV2, maar ook de kosten van deze zender voorzienbaar zijn.